



**Tytuł:** Ukrzyżowanie z Marią Magdaleną

**Autor, warsztat:** nieznany, nieznany

**Czas powstania:** II połowa XIX wieku

**Technika, materiał:** olej na płótnie

**Wymiary (W x S):** 61,0 cm x 46,0 cm

Obraz przedstawia scenę Ukrzyżowania z Marią Magdaleną, Matką Boską i św. Janem Ewangelistą. Wzorzec tego obrazu został zaczerpnięty z oleodruków lub obrazków dewocyjnych. Pod krzyżem znajdują się trzy osoby: Maryja, św. Jan Ewangelista i Maria Magdalena. W tle za krzyżem widać rozstępujące się chmury, z tyłu widoczne są uproszczone zabudowania Jerozolimy.

Postacie Marii Magdaleny i innych osób w scenie ukrzyżowania pojawiają się w malarstwie dopiero w połowie XIII wieku. Do tej pory pod krzyżem malowana była tylko Matka Boża. Wyróżniamy dwa typy przedstawień Ukrzyżowania. Jedne są bardzo tłumne, pod krzyżem są żołnierze, konie, wielu zebranych, a wśród nich: Matka, Jan, Magdalena i inne kobiety. Na tego rodzaju przedstawieniach malowani są zazwyczaj także obaj łotrzy. Późniejszy typ obrazowania Jezusa na krzyżu jest zdecydowanie bardziej ascetyczny. Pod krzyżem znajdują się tylko trzy osoby: Maryja, Jan i Maria Magdalena. Te przedstawienia są o wiele bardziej statyczne. Mniej widowiskowe, ale wywołujące więcej refleksji. Z czasem postać Marii Magdaleny ulega modyfikacji, coraz częściej klęczy lub leży rozpostarta pod krzyżem w geście straszliwej rozpacz. Maria Magdalena występuje tam nie tylko jako Jezusowa towarzyszką, ale także symbolizuje, według barokowej tradycji, grzeszną ludzkość, która kała się u stóp umierającego za nią Zbawiciela.